

fiskeRIBEtragtninger

MEDLEMSBLAD FOR RIBE SPORTSFISKERFORENING

9. ÅRGANG

NR.2

1992

fiskeRIBEt ragtninger

Medlemsblad for RIBE SPORTSFISKERFORENING.
Redaktion Holger Sørensen og informationsudvalget.
Eftertryk kun med foreningens tilladelse.

Hvem er hvem?

Formand: Bent Skjødt	
Gl. Åvej 18, 6760 Ribe	75-420990
Næstformand: Finn Silber	
Holmevej 10, 6760 Ribe	75-424642
Kasserer: Holger Sørensen	
Plougsvadvej 35, 6683 Føvling	75-435291
Bestyrelsesmedlem: K. E. Krautwald	
Bramdrupvej 26, 6000 Kolding	75-568221
Bestyrelsesmedlem: Peter Thomsen	
Lærkevænget 13, 6760 Ribe	75-420954
Bestyrelsesmedlem: Bent Nissen	
Gl. Guldagervej 72A, 6710 Esbjerg	75-117619
Bestyrelsesmedlem: Poul Erik Nielsen	
Kaj Munksvej 4, 6000 Kolding	75-521381
Supp: Knud Erik Jensen	
Tornskadevænget 5, 6760 Ribe	75-422296

Tilmelding nye B-medlemmer: Morten Dahl Hansen
Gyvelparken 29, 6760 Ribe 75-423609

Konsulent for miljø og udsætninger:
Bent Olsen, Højvej 4, 6510 Gram 74-821550
Allan Jensen, Bredeslippe3, 6760 Ribe 75-410359

Fiskerikontrollører:

Bestyrelsen se ovenfor
John Tosti, Esbjerg 75-122521
Bened Hedegaard, Ribe 75-423324

Juniorafdelingen:

Allan Dinesen, Ribe 75-424527
Kim Nicolaisen, Ribe 75-445667

Tabte eller fundne sager

Ring til formanden eller til Peter Thomsen

Tilmelding af "pokalfisk"

Poul Erik Nielsen

Kaj Munksvej 4, 6000 Kolding 75521381

VESTERÅEN

Hvordan er det gået til nu???

Hvordan går det lige nu????

Hvordan ser det ud til at ville gå fremover?????

3 store spørgsmål, som medlemmerne har krav på, og formentlig også interesse i, at vide mere om. Derfor handler dette nummer næsten udelukkende om vores kære Vesterå.

Desværre er det ikke lutter lagkage alt sammen, men vi er på vej mod det bedre på væsentlige punkter, og jeg vil komme ind på et vidt område i min beskrivelse at de forhold, der nu engang er anderledes derude end i foreningens gamle A- og B- område.

Først økonomien: Økonomien var nok det eneste, der kunne få os til at opgive. Imidlertid var den opbakning, der var på generalforsamlingen, så stor, at bestyrelsen nu kan se tilbage på, at Vesteråen var det, alle havde ønsket, og som alle også var villige til at betale for. 400,- kr mere om året er jo dog en del penge, og især som kasserer var det jo spændende, hvor mange medlemmer, der meldte sig ud. Mit skud på ca. 100 blev heldigvis gjort til skamme, det endte med ca 70, og af dem var kun ca 30 A-medlemmer. Desuden blev mit skud på ca 150 nye medlemmer overgået, og i øjeblikket er der ca. 190.

Kortsalget er ikke let at bedømme, men vi har fået et trykt nyt oplag, og det betyder, at der er solgt mange kort, ja, måske rigtig mange.

Turistsæsonen er lige startet, og mon ikke der er grund til at tro, at kortsalget vil blive stort - jo.

Alt i alt ser det ud til, at det kommer til at gå rundt, og det var jo også vort håb.

Økonomi er væsentlig, men fisk er og bliver det, det drejer sig om.

Hvordan er det så gået - er der fanget noget?

Ja.

En ting er, at der kommer nye medlemmer. En ganske anden ting er, om disse medlemmer også er der næste år.

Her er det fisken, der gør det - eller fiskene!! Der blev fanget mange - rigtig mange - grønlændere - et par flotte laks - og minsandten også nogle flotte eksemplarer af vore forgudede havørreder af en størrelse, der havde været grønlændere for flere år siden.

Men, der var mange om budet - altså lystfiskere - (måske er "sportsfisker" mere passende for tiden omkring 16. januar).

Mellem de nye er en så kendt mand som Jens Ploug, der jo kendes af de fleste for sine fiskebøger, og han har også bevist, at hans teorier var gode nok, for han fik fin fisk med hjem. Poul Erik fra Varde, der trykker dette blad, tog en rigtig flot laks med sig hjem en af de allerførste dage, og siden har vi hørt om fisk op til de 15 pund. For resten bør fisk i den størrelse meldes til Poul Erik Nielsen (se adr. side 2) måske giver det en af foreningens fine pokaler.

Jeg tror, de mange fisk vil få de nye medlemmer til at blive til næste år.

Tilkørselsforhold og parkering!

Desværre er alle vore problemer samlet i ordene tilkørselsforhold og parkering, og selv om du måske ved eget påsyn har konstateret bløde parkeringspladser, så er det ikke lige det, det er galt med.

Det bliver en lang historie, men det kan gavne forståelsen, så læs bare videre.

Ribe er en gammel by - Danmarks ældste - tidlige kongeby - og hvad de fleste ikke tænker over - gammel havneby.

Digerne og Kammerslusen blev bygget efter århundredeskiftet, og før den tid lå Ribe udsat for stormflodernes hærgen, men dog så langt inde, at det "kun" var de helt store stormfloder, der kunne nå byen.

Søvejen var før som nu en forholdsvis let og billig transportvej, og det visdste man også i Ribe,

hvor handelen blomstrede gennem flere hundrede år.

Den sidste stump søvej ind til Ribe var Ribe Vesterå, og da Fulton endnu ikke havde løst gåden med at sejle mod vind og strøm (dampskibet), måtte man hjælpe skibstrafikken på en anden måde. Om det var ved Themsens, Elben, Rhinen eller måske ved Ribe Vesterå, man fandt på det, ved ingen, men de første hestekræfter, der blev brugt i skibstrafikken var heste, som gik inde på åbreden og trak skibene.

Hestene skulle have et sted at gå, og man indrettede trækstier langs åen hertil. Stierne var vel 3 - 5 meter brede, og det var en naturlig ting dengang, at en sådan træksti ejedes af byen, der havde gavn af den, og det betød, at de egentlige lodsejere ikke havde noget med åbreden at gøre.

Ribes tid som kongeby var forlængst svundet hen. Tilbage var kun kong Erik Menveds forordning om, at østeråen skulle tilhøre Ribe og visse naboherreders befolkning, og disse mennesker skulle til evig tid kunne fiske gratis her.

Ribes tid som stor handelsby var på retur, og Fulton havde nu gjort sin opfindelse, der gjorde trækhestene overflødige - og dermed også trækstierne.

Nu stod Ribe by med nogle arealer langs åen, som egentlig ikke var meget værd. Man burde vel have foræret eller solgt jorden til de berørte lodsejere, men, en kronisk sygdom hos kommuner, pengemangel, fik Ribe bys stolte fædre (= byråd) til at sælge jorden med fiskeret til en velhavende person.

Kort efter år 1900 købte en ripenser fiskeretten tilbage til Ribe, selvfølgelig til sig selv, men han boede dog i Ribe. De rettigheder, han fik ved købet, var for sportsfiskere forfærdelige. Bl. a. måtte han trække vod i den udstrækning, det passede ham, og han havde ingen pligt til at overlade eller sælge noget af fiskeretten. En betingelse for, at der fortsat ville være fisk i åen var dengang, at der var fisk, der kunne formere

sig på naturens præmisser, så for ham gjaldt det om at finde balancen mellem det, han fangede, og det, der var nødvendig for at sikre den nødvendige tilvækst.

Han var bedstefar til Gert Mikkelsen, som vi nu har lejet fiskeretten af.

Måske skulle vi sende ham en venlig tanke. Hvem ved, hvad der ville være sket, hvis en supermillionær havde købt rettighederne.????????

Ribe Sportsfiskerforening er oprettet i 1942, og vi var således ikke "født", da Gerts bedstefar købte Vesteråen tilbage til Ribe, men vi har all mulig grund til at være glade for, at han gjorde det. Forresten har Ribe Kommune haft muligheden for at tilbagekøbe fiskeretten, men det dengang siddende byråd syntes ikke, det var pengene værd. Lodsejerne - altså dem, der egentlig ikke er der! Jo, der er sket det, at trækstien er væk og den jord, den lå på, bruges nu og tilhører formentlig også de lodsejere, som havde jorden lige inden for trækstien. Fiskeretten har de imidlertid ikke fået, for selv om en kommune sælger noget, så er det sin sag at få ændret gamle rettigheder.

Altså fiskeretten er Gert Mikkelsens, og vi, RSF har lejet den.

En af menneskenes grundholdninger er "noget for noget" med tilføjelsen "hvis venskab skal holdes" Det er klart, at lodsejerne langs Vesteråen ikke synes, de får noget for noget. Som fisker tænker du måske, at de jo heller ikke har fiskeretten at byde os, så hvad skulle de så have?.

Fakta er, at vi, uden at tænke meget over det, går på disse lodsejeres marker. Måske kommer en af os til at ødelægge et eller andet. Vi kan blive skyld i, at kreaturer løber ud af indhegningen. Vi er mange, og bare vort antal er en naturlig hindring for, at lodsejerne kan være glade for os.

Reaktionen fra lodsejerne på vores tilstedeværelse har været meget forskellig, både positiv og negativ, og i begge tilfælde med et "meget" foran.

Vi vil gerne sige tak til de lodsejere, der har

taget pænt imod os. Og til de andre siger vi, lad os prøve, om ikke det er muligt at få noget fornuftigt ud af det. Vi er villige til at hjælpe med vedligehold af stier og veje, som vi må benytte, og vi er frem for alt meget kedede af, at der er kommet et misforhold ind mellem nogle af lodsejerne og os.

Til nogle medlemmer:

Desværre høres der rygter om, at der er medlemmer, der ikke respekterer de skilte, nogle lodsejere har opsat på deres ejendom. Det samme gælder parkering. Så letsindigt skal man ikke omgå sit medlemsskab af Ribe Sportsfiskerforening. Man kan blive smidt ud af foreningen, hvis man bliver taget i den slags. Måske er der en eller anden, der burde gå ud til en lodsejer og sige undskyld. Det er utroligt, at det er nødvendigt at fortælle voksne mennesker, hvordan de skal opføre sig. Der er også problemer med parkering. Ubegribeligt. Skal et menneske, der endog bruger ordet sport i sin hobbytitel, parkere sin bil lige der, hvor han skal begynde sit fiskeri???

Nej, selvfølgelig ikke!

Men hvorfor i alverden gør han det så???

Jeg kender ikke svaret. Dovenskab - ligegyldighed eller egoisme er de ord der melder sig, men hvis vi er sportsfiskere, så passer disse ord da ikke på os - eller gør de?

Jeg må anmode medlemmerne om at hjælpes ad med at holde disse unoder nede. Man har jo som medlem ret til at kontrollere andre, og det gør bestemt ikke noget, hvis man gør en fisker opmærksom på, hvis hans bil står ulovligt parkeret. Ved gentagelse vil en skriftlig meddelelse til formanden være på sin plads.

Dagkort!

Salget af dagkort er stort, og der er sikkert medlemmer, der sidder og tror, at alle unoderne skyldes dagkortkøbere. Hvad tror du da en dagkortkøber egentlig er? Tror du, det er sådan en, der betaler 80,- kr for at være med til at ødelægge fiskeriet i Ribe Vesterå?

Nej, stop nu lidt!

En dagkortkøber er en lystfisker, der sikkert er et ivrigt medlem i en af vore naboforeninger eller som kommer helt ovre fra Sjælland et sted, altså en person, der måske har ofret op mod 500,- kr for at fiske i Ribe Vesterå, Sådant kommer ikke for at ødelægge noget -tværtimod.

Hvad er der så galt?

Desværre er vi mennesker sådan indrettet, at vi ikke har så let ved at se vore egne små fejl. Vi brokker os om forurening ved enhver lejlighed, men ikke desto mindre kan man finde linestumper, madpapir, øldåser, engangsflasker og lignende langs åen. Guderne må vide, hvor det kommer fra. Jeg tillader mig at tro, at fiskere, jægere, campister og andre naturelskere ikke sviner naturen til, men jeg har egentlig ikke noget at have denne tro i, for ved nærmere eftertanke, så er det jo nævnte gruppe, der færdes i naturen, og så må det jo være dem, der laver svineriet, det kan jo ikke være den der blev hjemme.

Luftforureningen er også mod vore idealer, men ikke desto mindre er der over 50% af de voksne, der trækker vejret gennem en cigaret. (gælder også sportsfiskere) Vi fiskere skulle jo vide det! Mange bække små - gør en stor å. Men her er det, vi er smarte - tror vi da - for vi er jo så gode til at regne. Som gennemsnitsdansker, så er min del af forureningen kun 1 femmilliontedel, og så lille en del har jo da slet ingen betydning, for de andre står jo for 4.999.999 femmilliontedele, og det er jo noget. Og dog er det din del, det drejer sig om.

Altså kære venner.

VÆRN OM NATUREN

VÆRN OM RIBE VESTERÅ

VI HAR KUN EEN AF HVER

-----HOLGER/BESTYRELSEN-----

LAKS PÅ AFVEJE!

Det var en af de sidste dage i sæsonen 1991. November skiftedagen var passeret, og derfor var Ribestykket skiftet ud med Sammenslutningens fiskevand langt inde østpå, for om muligt, at pynte lidt på det mildest talt magre resultat i den forløbne sæson.

Der var kommet rigtig megen nedbør, åen svulmede med brunt vand, hvori der flød en del siv, græs og alskens grums, der ikke gjorde fiskeri særlig let.

Trods flere forsøg ved stemmeværket ved Gelsbro lykkedes det ikke, som tidligere år, at se havørreder springe for at komme videre, men så dog en stor stor fisk, antagelig en han, kredse rundt uden at kunne bestemme sig for at forcere stemmet, men det var også alt. Dog kunne dambrugeren berette om, at han havde set fisk passere ved første vandstigning. Efter mange forsøg med flue, spinder og wobler - uden resultat, var det tid for dagens lyspunkt - lille mors madpakke - og den fik mig så til lidt tankeleg, idet der var norsk, graved laks på en af madderne!

Efter en fiskeløs Sct. Hans ferie var der bevilget et lille smut op til min danske ven på Jæren, hvis der da kom vand - altså regn i store mængder!

Det kan jo lyde sært, at det var regn i store mængder, der ødelagde ferien ved Sct. Hans, Men da gik turen til de store elve Orkla og Gaula, og de reagerede med en stigning på en til to meter, og det er absolut ødelæggende for alt laksefiskeri der. På Jæren er der kun småelver, og de er helt afhængige af regn, så det er en anden sag. Her havde laksen samlet sig ved munden gennem august måned, de kunne ikke komme op i elvene, da der ikke var kommet regn længe.

Så kom regnen først i september, og min ven ringede, at nu var der chance for at få laks, og glad blev jeg.

Kufferten blev pakket - tung var den - og så

helt nedstrøms. Ingenting. Et accelereret løft med tohåndsstangen, og fluen er i luften. En anelse mere line denne gang. Sådan, ja. Små to fod fra den anden bred. Jeg kan ingenting gøre forkert i dag. På det første stykke går det lidt for stærkt. Den lyse flueline får form som en halvmåne. Det er nødvendig at slå linebugten opstrøms for at bevare kontakten med fluen og ned-sætte hastigheden. At mende: Stangspidsen føres mod venstre, og så en fask håndledsdrejning mod -
-.. Høj, for p.....

Det lysegrønne kunststof er blevet levende. Strammes op så pludseligt, at den løse line flåes ud af min venstre hånd. Så sætter hjulet i med et vræl. Det løbske håndtag giver mig et gevaldigt rap over fingrene, og jeg fumler med at stille bremsen, mens jeg i kluntede spring forsøger at følge med ned langs bredden. Stangspidsen opfører sig som en ønskekvist i en robåd på Atlanterhavet. Sveden springer frem på min pande. Maske fordi jeg i det samme mærker, at det er den tynde dacron-bagline, der er begyndt at skære ind i mine fingre. Jeg må løbe hurtigere. Straks tårner en ny katastrofe sig op.

Uhyret derude blir ved med at æde line, men der er kun små halvtreds meter hen til det gamle spang. Det er umuligt at komme forbi derhenne. Vandet er alt for dybt til at tænke på at vade. Jeg må simpelthen lægge mere pres på min modstander. Højre hånds allerede forbrændte fingre griber om spolens håndtag, og knuger så knoerne bliver hvide.

Det stædige træk derudefra tvinger mig skridt for skridt til indrømmelser. Lyden fra det mishandlede hjul er nu afløst af en skærende hvinen fra den overbelastede line. Jeg er trådt ned i vandkanten, og mærker det kolde åvand løbe ovenind i mine gummistøvler. Nu må jeg stå fast. Fast. I noget der forekommer som en uendelighed står jeg på hælene, med hænder der ryster af overanstrengelse, og overkroppen krummet over den udpinte fluestang.

Så letter presset.

skulle den nye, store laksestang med, og så gik det ellers nordpå med tog og færge - og atter tog, der gik en hel dag, og jeg var godt rejsetræt, da min ven tog imod på stationen i Bryne. Trætheden blev sovet væk, og så havde vi ellers en dejlig uge sammen ved Hælvén. Og laksen var kommet, det så vi i fossen langt inde i landet. Laksene sprang hele tiden, og nogle af dem kom nok også igennem, og man kan beundre deres energi, for det var grove løjer i den voldsomme strøm i de mange kamre i trappen. Men bidelystne var de ikke efter disse anstrængelser!

Trods megen ihærdighed lykkedes det kun i en uge at snyde to smålaks på to og tre kilo. Til gengæld leverede den tre kilos laks en fight, som var betydelig mere livlig end en dobbelt så stor havørred fra Gelså tidligere på året havde præsteret.

Jærlaksene er lange og slanke og næsten ikke til at trætte, det er, som om, det hele er bare muskler, og det må det jo være, for denne laks blev fanget tre kilometer oven for den stride foss - men fanges ville den, for den havde fat i min nybundne flue (Waddington med trekrog - 6 - Red Blak) først en gang med et langt tungt træk, og efter en lille pause gik den til sagen igen, og da blev den hængende - solidt og godt, og jeg måtte ned over et stridt stykke vand med den, og først efter mange volter og spring lykkedes det at få den nettet.

En dejlig oplevelse var det, og den kom med hjem til Danmark. Den kunne lige være i min kuffert, da vi havde kappet den frosne hale af.

Og så er det, man sidder med madpakken og denne tanke opstår: Er det mon en af "vore" udsatte laks her fra Ribe åsystemet, der er kommet på afveje???

Rent teoretisk kunne det vel være sådan. Laksene er rejselystne, og de kommer vidt omkring, og udsætningsmaterialet er jo af meget blandet herkomst, og når nu smagen til forveksling minder om en graved havørred fra Gelså, så er tanken vel

slet ikke så helt tosset??

Der var ingen fisk at få derinde østpå, så madpakken og tankflugten var noget af det bedste den dag, og så er man glad form at man er ramt af bacillen, der medfører, at man helt sikkert tror på - at næste år - da gir det garanteret fisk - masser af fisk!

For optimister er vi jo - vi lystfiskere - hvilket vel også fremgår af disse afsluttende linier, der er skrevet i den mørke triste tid omkring advent:

Tåge, dis og dyster dage
kommer lyset aldrig med tilbage?
Jo, det gør det år for år
snart vi atter solhverv får
og det går frem mod lange lyse dage.

-----ERIK MADSEN-----

FOR-PREMIERE

Vandfladen foran mig er myriader af små spejle, der blændende reflekterer solen, så jeg må skygge med hånden. Står på bredden af kongerigets bedste havørredvand og spejder efter livstegn. A - stykket. Det navnkundige. Boltreplads for en lille eksklusiv skare af Guds og Ribe Sportsfiskerforenings udvalgte. "kun for A-medlemmer" står der på de udleverede kortblade, som gengiver et stykke praktfuldt dansk natur.

Lidt længere opstrøms ser det ud til at være et lovende hul, som meget vel kunne rumme fisk. Jeg beslutter mig hurtigt for at forsøge et par kast i forvandet, netop der hvor strømmen tager af. Flue? Smedens er vist et brugbart udspil. Et par blindkast, og linelængden er rigtig. Den store havørredflue blir væk for mig i det uklare vand, men min venstre hånds tommel- og pegefingre har god føling med, hvad der foregår dernede. Med en håndbevægelse mender jeg en enkelt gang, og forventer at strømmen har ført min lokkemad næsten

"Dit livs fisk", siger jeg til mig selv, mens jeg tom og udbrændt sidder i vandkanten og stirrer ud i intetheden. Mine hænder begynder at spole den løse line ind. Tomheden fylder som en middelstor naturkatastrofe.

Hele baglinen er kommet op på spolen før det går op for mig, at der er noget galt. "Noget" Et eller andet i den anden ende af min flueline. Den er der stadig. Der er ganske enkelt sket det, at fisken er vendt og gået opstrøms.

Situationen var en ganske anden nu. Salmo derude skal denne gang ikke kun overvinde modstanden fra mit hjul, men tillige arbejde mod strømmen.

Halløj! Sikke et spring. Stor fisk. Stor! Lidt mere pres på, så får vi nok lidt mere af samme slags, - og det trætter altså sammen. Overmodig af den gode retning tingene havde taget, lægger jeg hele min vægt bag stangen, og ganske rigtigt, der skyder kalorius ud af vandet. PANG!

Lyden runger i mine ører som et kanonskud, mens jeg roder rundt på gulvet efter min stang. Er den væk? Både fisken og stangen? Så støder jeg igen hovedet mod natbordet og er vågen. Jeg fumler i mørket efter natlampen.

Stirrer stadig fortumlet på mit "drømmevand", hvor dynen ligger halvt ud på gulvet og hovedpuden ovre i hjørnet.

Får med rystende hænder ild på en cigaret, mens jeg spekulerer på, om det er for tidligt at tage ud. Er der noget med, at fiskeriet først starter to timer før daggry? Jeg kradser lidt i de halvlange skægstubbe og beslutter at kontrollere fiskekortets bestemmelser. Stikker den ene fod i en hjemmesko og den anden i grejæsken, som jeg gennemgik i aftes. Bander og humper over til rygsækken, hvor kortet er fastgjort.

Lad mig se. Jeg læner mig ind under lampen og kniber øjnene sammen på grund af røgen fra smøgen. og der står det. Sort på hvidt. Mit medlemsnummer, - på B-listen. Jeg går alligevel i seng igen.

-----BO MØLLER PEDERSEN-----

Tabte og fundne sager

Har du tabt eller fundet noget, du mener er af værdi, så ring eller skriv til formanden. Det er praktisk, at den slags samles på eet sted. Det er mest fangstnet, som medlemmerne glemmer, når de har landet en fisk, men der er også andre ting. Desværre ser det ud til, at der er langt flere tabte end fundne sager, men sådan er det.

-----Holger-----

STORKESØEN ! !

Umiddelbart syd for Ribe by har en ihærdig forretningsmand skabt "STORKESØEN"

Hvis ordet fiskesø passede til de put and takesøer, der opstod for 3 - 7 år siden, så mangler sproget et udtryk for det, der bydes på syd for Ribe.

Der er lidt af hvert - eller meget. Søen er ret stor og er egentlig flere sammenhængende søer. Det tager nok en time eller mere at gå hele vejen rundt.

Fiskene i søen er af forskellig størrelse og art, men der er selvfølgelig flest ørreder. Størrelsen er fra ca. 40 cm til omkring de 70 cm., altså op imod de 8 pund, måske enkelte endnu større. Der er et ishuse, hvor man kan købe is, bürger, kaffe, øl, vand og meget andet, og der er et pænt sted, hvor man kan sidde og spise det købte. Der er en dejlig legeplads til børnene, der er fjernstyrede både i en særskilt sø, der er toiletter, læskure, et lille vandfald, et lavvandsområde til bl.a. frøer, der er mulighed for at købe dagkort og 3-dageskort til Vesteråen, og der er hytter, som kan lejes. Det er hytter af fineste slags, og de kan sammenlignes med det bedste, man finder på campingpladser.

Med den kapacitet, som Storkesøen har, er det nødvendigt at gøre opmærksom på sin eksistens.

Det gør man så. En stort og flot indsats over store dele af Europa har gjort Ribe kendt, og vi er med i Storkesøens reklame.

Et godt forslag til en dejlig fiskeferie for vore langtorteboende medlemmer: Lej en hytte. Se Kammerlusen, Mandø Ebbevej, marsken, de flade enge. Lok en havørred op af Vesteråen, og skulle al fiskeri mislykkes, så prøv Storkesøen.

-----Holger-----

MAJ 1992

VHS sygdommen også vores problem

VHS sygdommen dukkede i begyndelsen af 1950'erne op på nogle dambrug ved Egtved å, deraf også navnet Egtvedsyge. I løbet af den næste halve snes år bredte den sig til næsten alle dambrug i Jylland. I 1980'erne ligger de stærkest angrebne områder ved de store vest- og sydvestlige åer.

VHS sygdommen skyldes virus og er endnu umulig at udrydde ved f.eks. vaccination, jvf. influenza hos mennesker.

Det bedste dambrugene i øjeblikket kan gøre er at forsøge at undgå at få virus ind i dambrugene. Man ved i dag med sikkerhed, at hejrer med næbet kan overføre virus (forsøg fra Brøns dambrug). Andre fugle så som krager rummer også smitterisiko. På dambrugene prøver man ved hjælp af net at holde fuglene væk.

Men også mennesker kan overføre virus fra et dambrug til et andet, og derved bliver VHS problemet også vort.

Vi har et frugtbart samarbejde med begge vore dambrug, og jeg tør godt vove den påstand, at dette samarbejde hovedsagelig er til gavn for sportsfiskerne ved Ribe åsystemet.

Desværre er det sådan: Hvis dambrugene får virus, mens vore vildfisk opholder sig der, SKAL de af-lives.

Det er IKKE dambrugernes bestemmelse, men veterinærdirektoratets afgørelse, og den er både dambrugere og sportsfiskere underlagt.

I år har Gelsbro dambrug fået VHS sygdommen. Vi havde over 100.000 stk forfodret yngel gående på dambruget, da sygdommen brød ud.

Disse fisk skulle have været destrueret, men da veterinærdirektoratet konstaterede, at vore fisk ikke var syge, fik vi lov til at sætte dem ud nedstrøms dambrugene (Ribe området og Tved å).

For at formindske smitterisikoen kan vi gøre følgende:

Flyt ikke fra et fiskevand til et andet mens dit grej og dine støvler endnu er våde. VHS virus trives bedst, når der er vand tilstede.

Hvis du ønsker at fiske i Gram å og i Gels å samme dag, da fisk først i Gram å, da her ingen virus er.

Vi kan vaske støvler og grej i formalin.

Fisk aldrig med agnfisk fra andre vandsystemer eller dele af samme vandsystem.

Kanosejlads burde kun foregå opstrøms til første gydeplads eller dambrug.

Med ovenstående indlæg håber jeg, at vi sportsfiskere undgår at være medvirkende til overførelse af den virus, som fremkalder VHS sygdommen.

Jeg vil slutte med at ønske alle sportsfiskere ved Ribe å systemet Knæk & Bræk i 1992

Ved venlig hilsen

LAKSEFONDEN

Ribe Sportsfiskerforening
v/Bent Olsen

I vandplejeudvalget

Allan Jensen fra RSF er indtrådt som formand for vandplejeudvalget i Ribe amtskreds. Der er masser at lave, så vi er glade for at have en dygtig Ribe-mand siddende på den post.

-----Bestyrelsen-----

TAK !

En stor tak til alle, der på den ene eller anden måde har været bestyrelsen behjælpelig med arbejdet ude ved Ribe Vesterå. Der er brugt mange timer på f. eks. anlæg af vore holdepladser og på markering med skilte.

Også en stor tak til Jens Plough Hansen for hans meget fine reklame for Vesteråen. Det sidste fra hans side er et fint stykke i bladet "Blinker", der udkommer i stort oplag i Hamborg-området. En sådan omtale vil givet betyde de hel del flere solgte kort.

Også tak til Poul Erik fra Varde, som har trykt vore kort til en billig penge for os.

-----Bestyrelsen/Bent Skjødt-----

"Vulcanus"

Vi har sagt ja til sammen med Ribe Amtskreds at give 2,-kr pr medlem til indsamlingen til "Vulcanus"-bøden.

Fiskerne, der aktionerede dengang, har vor fulde sympati, så vi er glade for at kunne give denne håndsrækning.

-----Bestyrelsen-----

LAKSEFONDEN ! !

Efter aftale med Gram Sportsfiskerforening er Ribe å laksefonden nu under rent RSF-regi. Det er det mest praktiske.

Gram Sportsfiskerforening betaler fremover årligt 10.000,- kr for at deres A-medlemmer må fiske på Fladsåsydsiden ned til Harreby bro.

Gram Sportsfiskerforening har fået kontrakt herpå til år 2000 incl.

-----Bestyrelsen/Bent Skjødt-----

HJÆLP ! ! !

Gelsåsammenslutningen kunne på deres generalforsamling ikke bevilge RSF et beløb på 20,- kr pr medlem som tilskud til vores arbejde men at få åen fejlfri. Indtil dato har Gram Sportsfiskerforening betalt 10.000,- kr og Vojens har købt 50 dagkort = 4.000,- kr.

Jeg konstaterer, ikke overraskende, at det har været mest behageligt at skælde ud over erhvervsfiskeriet i Vesteråen, så længe man kunne gøre det gratis.

-----Bent Skjødt-----

Tattereregler ! !

Der har været en del efterlysninger af tattereregler. Her er de.

Der må ikke tattes fra båd.

Alle medlemmer af RSF må tatte, hvor deres alm. fiskekort er gældende. Ægtefæller/samboende må tatte de samme steder, når de har købt et tattekort til 100,- kr.

Ikke medlemmer af RSF kan købe tattekort til Ribe Vesterå for 200,- kr.

Kortet kan købes hos Ribe Sport (i den nordlige ende af hovedgaden) eller ved henvendelse til kassereren.

-----Bestyrelsen/Bent Skjødt-----

BARBERENS HUL ! !

De nye tilbageføringer vest for Staunagerbro ser vældig gode ud. Ved "Barberens hul" er der allerede standpladser. Der er fanget en 4 pund i det dybe hul.

Bent Skjødt-----

LOV VEDTAGET

Den nye ferskvandsfiskerilov er nu vedtaget. Der er i den bl. a. forbud mod nedgarn i strømmende vande.

Jeg har endnu ikke kunnet få den vedtagne lov i hænde, og jeg vil derfor vente med nærmere kommentarer.

-----Bent Skjødt-----

FANGSTRAPPORTER ! !

Som det er de fleste medlemmer bekendt, så er der folk i foreningen, der gør et stort arbejde med udsætning af fisk.

For disse medlemmer er det vigtigt, at de ser resultatet af deres anstrængelser, her er fangstrapporterne det eneste, de kan få.

Men det kniber - stadig.

Der var ca 330 af medlemmerne, der havde udfyldt fangstrapporten før de indbetalte kontingentet på posthuset, heraf var 230 A-medlemmer og 100 B-medlemmer.

Af de 230 A-medlemmer havde de 95 fanget mindst 1 fisk, og for B-medlemmernes vedkommende, var der 13 af de 100, der havde haft heldet med sig.

Alt i alt var det ca. 50% af medlemmerne, der havde udfyldt rapporten, og så kunne man jo gætte på, at man bare kunne gange tallene med 2 og derved komme frem til det rigtige resultat. Desværre er det nok ikke så enkelt.

De 108 medlemmer, der havde fanget noget, havde ialt fanget 330 stk, og det er dårligt - meget dårligt. Jeg håber en meget nøje gennemgang af rapporterne kan give et lidt pænere resultat, men desværre tror jeg ikke der er meget at komme efter.

Størrelsen af de fangede fisk fordeler sig således:

40 - 50 cm.	91 stk
50 - 60 cm.	109 stk
60 - 65 cm.	66 stk
65 - 70 cm.	37 stk
70 - 75 cm.	17 stk
over 75 cm.	10 stk

-----Holger-----

Demonstration

En af vore yngre medlemmer kom forleden til at demonstrere overfor en englænder, at Vesteråen er et besøg værd.

Trods ivrig fiskeri, havde vort medlem kun fanget een eneste fisk på de mange ture, han havde haft i løbet af foråret, men det skulle ændre sig.

Kort efter han havde talt med englænderen fik han en flot fisk - og englænderen var meget inponeret.

Men det skulle blive værre. Næppe havde fisk nr 1 gjort de sidste krampetrækninger før der var hug igen - og englænderen var nu ganske benovet.

Men det skulle blive endnu værre. Vort unge medlem var så at sige kommet ind i en stime, og englænderen begyndte at bide sig, for han troede bestemt at han drømte.

Men nej, og det var ikke slut endnu. Englænderen går og planlægger at flytte til Ribe, dels for at fiske, dels for at få et fiskekursus hos vores unge medlem.

Og han kom til at slæbe. 4,5 + 5,5 + 6,5 + 7,5 pund.

Om det er en historie - jo da, det er det - men både fiskene og vort medlem og englænderen er rigtige nok.

-----Holger-----

Ny fiskesø!

Så godt som midt mellem småbyerne Bobøl og Tobøl er der dukket en ny fiskesø op. Tidligere var der en hjortefarm på arealet, men på grund af sygdom blev det en blandet fornøjelse for ejeren.

Det er endnu svært at se, hvad det vil udvikle sig til, men der er mulighed for at købe is m.m. på stedet.

Til de medlemmer, der følte sig lidt betrykket ved omtalen af parkeringproblemerne ved Vesteråen, er det måske interessant at vide, at her parkerer man næsten lige op ad søen.

-----Holger-----

Så svinger vi pokalerne - igen!!

Som de fleste gamle medlemmer ved, og de nye medlemmer skal vide, har foreningen nogle meget flotte vandrepokaler, som skal ud til medlemmerne - vel at bemærke de af os, der har gjort sig fortjent til dem.

Det drejer sig om følgende pokaler:

En pokal for årets største bækørred fanget i Ribe Nørreå (Tved å). Sponsor er Ribe Sport.

En pokal til juniorerne for størst fanget fisk i foreningens fiskevande eller i foreningens regi, F. eks. på en tur til kysten, hvor foreningen er arrangør. Sponsor er Kvickly Ribe.

En pokal for årets største laks fanget i foreningens fiskevande. Sponsore er Laksefonden.

Foreningens egen attråværdige RSF pokal for størst fanget havørred i foreningens fiskevande.

Endelig har vi gartner Mathiesens mindepokal, der hvert år uddeles til et a- eller b-medlem, der i løbet af sæsonen ved sin optræden, initiativ, iver og dom eller lignende har gjort sig fortjent til en virkelig påskønnelse. Bestyrelsen modtager gerne forslag fra medlemmerne, helst motiverede, som kan bringes i "fiskerIBETRAGNINGER". Besty-

relsen afgør suverænt, hvem der har fortjent pokalen. Bestyrelsesmedlemmer kan ikke modtage gartner Mathiesens mindepokal.

Men hør her kære venner, der er tillægspræmier i år.

Med juniorpokalen følger et gavekort til "Ribe Sport" Værdi 150,- kr.

For årets største bækørred 3 flasker rødvin.

Den største laks og havørred er det i sig selv en stor fornøjelse og tilfredsstillelse at fange, men alligevel følger der med pokalen en flaske skotsk, destilleret kildevand tilsat forskellige ingredienser.

Gartner Mathiesens mindepokal er nok den vi alle helst ville modtage, men selvfølgelig skal den valgte hædersmand ikke alene glæde sig over æren, men kunne dele den sammen med gode venner over et glas, skænket fra en flaske "skotsk", der følger med pokalen.

For at en fisk kan anerkendes, skal følgende betingelser være opfyldt:

1. Fisken skal være fanget med stang, hjul og snøre og være kroget foran gellerne.
2. Foto af fisken vedlægges. På billedet må der gerne være et målbart emne.
3. Oplysninger om vægt, længde, dato og tidspunkt for fangst.
4. Oplysninger om redskaber og fangstplads.
5. Skriftlig bekræftelse af vidne.

Alle anmeldelser skal være undertegnede i hænde senest den 1. november af hensyn til inskriptioner før generalforsamlingen, hvor overrækkelse vil finde sted.

KNÆK & BRÆK

POUL ERIK NIELSEN

KAJ MUNKSVEJ 4

6000 KOLDING

TLF 75-521381

AVANCERET FLUEFISKERI!

I 35 år har jeg fisket med flue. Jeg har fanget regnbuer, bækørreder, havørreder og enkelte skaller. Men kun 3 gedder, altså på flue. Sidst i juni fik jeg en på ca 4 pund. Den havde talet ophængerfluen. En flue, som skulle virke aggressivt, var meningen, da jeg bandt den. Den skulle være et iritationsmoment - en fræk trussel over for havørredens enemærker. Det var en dobbeltkroget 4'er. Vi kalder den "den våde høne", fordi den ser så forpjusket ud. Som en høne, der er faldet i vandet. Det er ham barberen fra Kolding, der har kreeret den uden forøvrigt at ville drage sammenligninger, skal det nævnes. Nå, lad os komme tilbage til den junaften, hvor jeg fangede en gedde på flue. Efter at have fjernet fluen fra gedden, den sad helt nede i halsen, blev fisken forsigtigt genudsat. Da jeg havde givet den lidt kunstigt åndedræt, slog den et slag med halen og forsvandt ud i åens hemmelighedsfulde dyb. Langsomt gik det op for mig, at det var lidt af en bedrift, jeg personligt havde opnået. Rent statistisk havde jeg foretaget en fangst, som langt overgik det at fange selv en velvoksen havørred - altså på flue. Jeg glædede mig til at komme op til bilerne og over en kop kaffe eller en øl at fortælle de andre om min overraskende fangst.

"har du mærket noget"? lød spørgsmålet, da jeg træt nåede op til vennerne, der var ved at afmontere deres grej.

Ja, mon ikke jeg havde oplevet noget. Jeg fortalte om min spændende fangst, om fluen, der sad begravet helt nede i halsen, om fighten og genudsætningen. Til at begynde med virkede de interesserede, men lidt efter lidt blev de lidt fjerne i blikket og begyndte indbyrdes at tale om deres oplevelser.

Hvorfor fanden satte du den grovæder ud igen? var der en, der spurgte. Den æder jo al ørredynglen. De andre nikkede samtykkende og begyndte at tale om, hvad de selv havde oplevet. Der var ingen,

FRANK OLSEN
HØJVEJ 4

6510 GRAM

der havde fanget noget. Ham, der bebrejdede mig, at jeg havde genudsat gedden, havde rejst en havørred, mente han, oppe i hesteskoen. Den var kommet to gange med en bølge så stor, at hvis ikke han havde haft skridtstøvler på, var vandet løbet ovenind. Jeg kom til at sige, at det muligvis kunne være en stor gedde, der skulle efter sigende stå en ordentlig krabat på de kanter, men, som jeg tillod mig at gøre opmærksom på, gedder er meget vanskelige at fange på flue. Rent statistisk.

Der er sjældent, jeg træffer ham nu, og når det sker, hilser han kun med et kort nik.

Jeg har forøvrigt fanget endnu en gedde i år. På den samme flue. Enten kan jeg altså bare det der med fluefiskeri efter gedder, eller også erbarberens flue en rigtig aggressiv provokation for rovfisk, for ind imellem fanger vi også havørreder på den. Jeg tror nu meget på, at det er mig, der har flair for det. Prøv engang at høre her: I løbet af 35 år har jeg fanget 5 gedder på flue. Hvis vi dividerer det med det antal gange, jeg har været ude at fiske, med det antal fisk jeg ellers har fanget, men samtidig tager i betragtning at -----

Nå! Gider du heller ikke høre på mig?

PS Statistikker har det ligesom lygtepæle. De er ikke særligt oplysende - men de er gode at støtte sig til. (Storm P)

-----POUL ERIK NIELSEN-----